

Sygn. akt III Ca 1612/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

Protokolant Wioletta Matysiok

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2017 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko M. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 7 czerwca 2016 r., sygn. akt I C 3225/15

oddala apelację.

SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Ca 1612/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 7 czerwca 2016r. Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej oddalił powództwo Kancelarii (...) S.A. w K. przeciwko M. P. o zapłatę kwoty 588,18zł z odsetkami ustawowymi od dnia 3 października 2014r. wraz z kosztami procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwana zawarła umowę ramową pożyczki z (...)– (...)A. w W.. Przelewem z dnia 23 lipca 2014r. (...) spółka z o.o. przekazała na rachunek pozwanej kwotę 400zł. W dniu 19 lutego 2015r. powódka zawarła z (...) spółką z o.o. w W. umowę przelewu wierzytelności. Z załącznika do tej umowy wynika, że przedmiotem cesji była m.in. wierzytelność przysługująca względem pozwanej wynikająca z umowy z 23 lipca 2014r. o nr 5zs8ms w kwocie 588,18zł.

Sąd Rejonowy oddalił powództwo wskazując, że wbrew treści art. 6 k.c. powódka nie wykazała, że nabyła wierzytelność względem pozwanej. Jako tytuł przekazania pozwanej kwoty 400zł wskazano oznaczenie (...) (...) (...). Do ramowej umowy pożyczki dołączono fakturę dotyczącą pożyczki o nr (...). Powódka nie wyjaśniła także skąd wynika rozbieżność w oznaczeniu podmiotu, z którym pozwana zawarła umowę pożyczki - (...) (...) w W., a podmiotem, który przelał na rachunek pozwanej środki pieniężne i z którym powódka zawarła umowę cesji - (...) spółką z o.o. w W.. Ponadto powódka nie wykazała, że doszło do zawarcia umowy, która miała zostać zawarta na odległość, a pożyczkobiorca miał przelać na rachunek pożyczkodawcy kwotę 0,01 lub 0,50zł. Powódka nie przedłożyła przelewu tej kwoty, ani innego dokumentu, z którego wynikałoby że pozwana zgodziła się na zawarcie umowy pożyczki.

Powódka apelacji zarzuciła wyrokowi naruszenie art. 60 k.c. w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011r. o kredycie konsumenckim przez błędną wykładnię i przyjęcie, że oświadczenie woli o zawarciu umowy pożyczki wymaga dla swej ważności formy pisemnej, naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, art. 232 zd. 2 k.p.c. i 299 k.p.c. przez niezastosowanie i nieprzesłuchanie stron, art. 308 § 1 k.p.c. przez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z dokumentów oraz art. 339 § 2 k.p.c. i 208 § 1 k.p.c. przez zaniechanie wezwania powoda do przedstawienia dowodów i zajęcia stanowiska celem rozwiania wątpliwości Sądu. Wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Podniesione przez powódkę zarzuty są nieuzasadnione. Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za swoje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy oraz przyjętą podstawę prawną rozstrzygnięcia.

Pozwana w niniejszej sprawie nie wdała się spór, w rezultacie Sąd Rejonowy wydał wyrok zaoczny. Sąd Rejonowy, oddalając powództwo nie naruszył dyspozycji art. 339 § 2 k.p.c. albowiem sąd pomimo niewdania się w spór przez pozwaną, ma obowiązek zweryfikować żądania powoda w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy.

Stan faktyczny ustalony przez Sąd Rejonowy znajduje odzwierciedlenie w przedstawionych przez stronę powodową dokumentach. Sąd Rejonowy, oceniając jednak przedstawiony materiał dowodowy uznał, że powódka nie wyjaśniła dlaczego w ramowej umowie pożyczki jako pożyczkodawca widnieje (...)– (...)A. w W., a cesji wierzytelności dokonała (...) spółka z o.o. w W. .

Stanowisko to Sąd odwoławczy w pełni podziela. Powódka nie wykazała skąd wzięła się ta zmiana, a także nie wykazała dlaczego na przelewie środków dla pozwanej i w umowie przelewu wierzytelności znajdują się odmienne oznaczenia umowy. Strona powodowa nie sprostowała ciężącemu na niej obowiązkowi dowodzenia okoliczności, na które się powołuje zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. Także w apelacji w ogóle nie odnosi się do powyższych kwestii. Sąd może zażądać zgodnie z art. 208 § 1 pkt 5 k.p.c. przedstawienia dokumentów i stosownie do okoliczności wydać przed rozprawą na podstawie pozwu i innych pism procesowych zarządzenia mające na celu przygotowanie rozprawy, w szczególności może zarządzić przedstawienie dokumentów, przedmiotów oględzin, ksiąg, planów itd. Chodzi jednak o takie dokumenty, na które strona się powołuje, a ich nie dołącza czy też nie jest w ich posiadaniu lub ich istnienie wynika z przedstawionych przez stronę okoliczności. Sąd nie może jednak na tej podstawie wyręczać strony w inicjatywie dowodowej i poszukiwać dowodów z urzędu. Takie procedowanie naruszałoby zasadę kontrydiktoryjności. Nieuzasadniony jest także zarzut naruszenia art. 299 k.p.c. Dowód z przesłuchania stron jest dowodem posiłkowym, dopuszczalnym tylko wtedy, gdy nie można istotnych dla sprawy okoliczności wyjaśnić innymi dowodami, a w szczególności dowodami z dokumentów, co w niniejszej sprawie było możliwe. Skoro zatem powódka nie wykazała pierwotnej kwestii tj. że nabyła wierzytelność względem pozwanej ustosunkowanie się do pozostałych zarzutów stało się zbędne.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze na mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Magdalena Balion - Hajduk